

сла монета е отъ времето на Асеня (1186—1196). Това твърдение трѣбва да се приеме въ смисълъ, че най-старата *намитъ-рена* до сега, или известна до сега българска монета е отъ времето на Асеня. Въ British Museum (Лондонъ) видѣхъ монета, която Шлюмберже посочва като много стара българска, но нѣмахъ възможность да се справя за нейната сжщина. Сжщия говори за златна старобългарска монета, датуваща по-рано отъ Асеня, а именно отъ началото на XI-я вѣкъ (Melanges d'archiologie Byzan. Paris, 1880, п. 1—5) Тя е на ЗЕРМΩ СТРАТНЛАТН, последния отъ българскитѣ военачалници, паднали подъ Василий Българоубиецъ, и то измѣнически убитъ отъ Константинъ Диогенъ (юлий 1019 г.) Σέρμων е билъ генералъ на Сирмиунъ, (въ австрийска Славония), тогава владѣнъ отъ българитѣ (ὁ νόμος δὲ ὁ τοῦ Σιρμιόν, по Cedrinus, и братъ на *болиада Нестонгъ* (τοῦ Νέστογγου): за падането му говори и Скилица, а затова Зонаръ. *Сермонъ* ще е билъ полунезависенъ български князь, както се види и отъ това; че е сѣкалъ пари отъ свое име). Колкото се отнася до монетитѣ ужъ сѣчени отъ руския князь Светославъ въ Киевъ за българитѣ, Шлюмберже мисли, че това трѣбва да се отдаде на българския царъ Светославъ († 1322 г.)
